

La metiejo de « La Bergerette » : laborejo por reutiligado

Ekde kiam mi emeritiĝis, mi ekkutimis memvole helpi ĉiujn en specifa najbara metiejo, « Les Ateliers de la Bergerette », kies ĉefa celo estas reutiligi forĵetaĵojn.

Fakte, pere de la nocio de protektado de la natura medio, iom post iom jam de kelkaj jardekoj naskiĝis kaj disvolviĝis novaj fakoj, novaj produktoteknikoj, novaj metioj. Sekve al tio ekaperas aro da freŝdataj specifaj terminoj en la profesia kaj publika vivo : poluado, daŭra disvolviĝado, spurebleco, speciga elekto (1), forĵetaĵejo, reutiligado, k.t.p.

« Les Ateliers de la Bergerette » estis fonditaj jam de tri jardekoj fare de kuraĝaj aktivuloj, kiuj interesiĝis pri ekologio, kiam tiu nocio ĵusfise ekestis laŭmoda. Kadre de alternativa ekonomio, laŭ la fama statuto de asocio « leĝo de 1901 », ili klopodas pluki malnovajn objektojn donitajn de loĝantoj aŭ de firmaoj, aŭ devenantaj el najbaraj forĵetaĵejoj, celante ĉu vendi tiujn objektojn kiel brokantaĵojn, ĉu transvendi ilin kiel krudajn materialojn al industriaj negociistoj (maltaŭge nomitaj « ferrubistoj »). Tiele agas la plejmulto el la komunumoj « Emmaüs », sed por malsama celo ; ĉitie, la ekologiemoj strebas « doni duan vivon al objektoj », aŭ ebligi la reuzon de

Nia metiejo sidas en praa fabriko modeste freŝnormigita, taŭga por nia aktiveco.

V. Courouble

ĉu krudan materialon, ĉu rubaĵon), jen ampleksa vendohalo, jen parkejo por la veturiloj de la klientoj.

Praktike, kio estas mia ĵaŭda tasko en tiu metiejo ? Precipe dispartigi la objektojn de miaj kolegoj selektitajn kiel ne-rebazarvendebajn, kaj fine kolekti en pluraj ujoj erojn da diversaj krudaj materialoj : ĉefe fero (magnete eltirita), aluminio, latuno, kaj pli malofte stano,

V. Courouble

krudaj materialoj, anstataŭ ol aĉe kaj malŝpare disĵeti ilin en sovaĝan naturon. Iom post iom, ili sukcesis profesiigi kaj akiri modestajn salajrojn ; kaj eĉ propagandi sian socieman mision.

Jen en la vilaĝo Thieuloy-Saint-Antoine la metiejo, kie mi (kiel volontulo kun ankaŭ kelkaj aliaj) priservas, dungis tri salajrulojn. Kadre de specifa kontrakto, ĝi funkcias sine de la « Komunumaro de Verda Pikardio » (2) ; tiu regiona institucio, speco de distrikteto ariganta centon da ruraj municipoj nord-okcidente de Beauvais, rajtas kolekti imposton. Tio ebligas ĝin investi grandskale, ekzemple aĉeti industriajn sidejojn. Tiel, nia metiejo sidas en praa fabriko modeste freŝnormigita, taŭga por nia aktiveco : jen halo kun kajo por ricevi la varojn, jen laborejo por ekzameni kaj dispartigi ilin (ĉu brokantaĵojn,

Électriques et Électroniques ») : televidiloj, lavmaŝinoj, komputiloj... Pro teknikaj kaj juraj kialoj, ĉi-lastaj objektoj estos grandskale traktitaj de specifaj firmaoj, per perfektigitaj ilaroj kapablaj priuzoli maloftajn gasojn, grandvalorajn metalojn, venenajn materialojn.

Antaŭ ĉiutaga amaso da plukitaj objektoj, tiklas la tasko elekti kiajn aĵojn taŭgos por reenbazarigo : ĉu valoras sidigi ĉi-tian bagatelon sur la bretaron, je kioma prezo, dum kiom da semajnoj ? Jen faka afero por komercema spertulo (ne por mi !)...

Konklude, nia asocio plenumas duoblan pluson : unue, reenbazarigi utilajn ĉipajn objektojn por la lokaj malriĉaj (aŭ fervoraj) loĝantoj ; due, ebligi, ke la balotelektitoj regu sian taskon, t.e. ekologie majstru la disvolvon de sia teritorio. Per mia modesta partopreno, mi ĝojas helpi en tia nobla kolektiva afero.

Tamen, verdire du zorgoj stumbligas mian bonhumoron :

- Mi bedaŭras konstati, ke multaj klientoj emas aĉeti bagatelajn neutilajn luksaĵetojn, pro kolektema plezuro kadre de

Per simplaj iloj (ŝraŭbilo, martelo, diskmaŝino... kaj ĉefe magneto !), mi malmuntas, malfiksas, detruas : jen bonsaniga okupo por menso kaj fingroj !

V. Courouble

konsumema socio ; tiuj objektoj laŭvice estos baldaŭ denove forĵetitaj ! Tamen, agnoskindas ke oni aĉetas amason da brokantaj vesteroj, mebleroj, libroj, ekipiloj, kio efike utilas.

• Laŭmezure kiam pligrandiĝas la ekonomia merkato de ekologio en oficialaj rondoj, disvolviĝas amaso da firmaoj motivitaj de nur financaj celoj, emaj per egaj monrimedoj superokupacii la lokon

ĝis nun okupitan de simpatiaj « apudemaj asocioj ». Ĉu fatalas tia estonta sorto ? (3)

Okaze de la printempa mastrumado de via subtegmento, ne hezitu alporti viajn malnovaĵojn al via najbara reutiligejo (aŭ forĵetaĵejo) : vi ŝpare plibonigos nian komunan medion !

Vinĉjo Courouble

(Marseille-en-Beauvaisis), aprilo 2015.

(1) Aŭ « selekta specigo », t.e. « tri selektif » : laŭ banala pleonasmo !

(2) Oficiala termino estas « komunumo de municipoj », establo publika de kunlaborado interkomunuma : faka ĵargono !

(3) Flanka debato : se Esperanto estus moninteresa, ĝi fulme disvolviĝus fare de industriaj aferistoj, ĉu ne ?

Malsamaj kamionoj, malsamaj profesioj À chaque camion son métier

Pejzaĝo, vojo, veturiloj kaj, inter ili, unu, pli granda ol la aliaj, veturas.

Longa je dek ses metroj, kun dek ok radoj, peza je kvardek kvar tunoj plenplena, forta je ĉirkaŭ kvincent ĉevalpovoj, kaj, malantaŭ la direktilo, eble staras mi aŭ unu el miaj kolegoj.

Nun de preskaŭ dudek jaroj mi veturigas tiujn « vojmonstrojn » ĉar mi estas, sed vi jam komprenis, kamion-ŝoforo. Jen profesio, kiun ĉiuj konas, kiu foje timigas la stirantojn de malpli grandaj veturiloj, sed kiu estas fakte miskonata de la plejparto de homoj.

Tion dirinte, tiu, kiu stiras kamionon estas nomata « kamionisto » sed, fakte, ĉu vere ŝofori estas la nura metio ?

Fakte, laŭ tio, kion oni transportas, laŭ la lokoj kie oni veturas, la distancoj aŭ la vojtipo, la diferencoj estas tiom multnombraj, ke « ŝoforo » estas profesio kiu en si mem entenas milon da ili.

Sed kio estas finfine tiu profesio, kiu kapablas kaŝi milon da ?...

Ĉar jes ja, kamionisto ne nur stiras kamionojn, kiuj, krome, povas kelkfoje tiom malsimili unu al la alia, ke nepras lernotempo por scipovi veturi iun aŭ la alian. Kamiono por liverado ne stireblas same kiel kuploŝelakamiono, kiel kamiono kun remorko, kiel escept-granda veturilo. Oni ankaŭ ne stiras sammaniere sur belaj gudritaj vojoj, sur montaj vojetoj aŭ sur ŝtonhavaj vojstrektoj. Malsame ankaŭ rilatas al tio, kion oni transportas, ĉar la stirado povas esti laŭkaze tre malsimila kaj multe pli teknika. Ankaŭ pri la ŝarĝado, la malŝarĝado kaj la ŝarĝfiksado respondecas la kamionisto. Ĉu indas aldoni, ke kamionisto, kiu liveris viahejmen paketon, ne estas tiu, kiu kutimas veturigi citernon plenan je lakto, je gazo aŭ je acido ; eĉ ne tiu, kiu transportas arbotrunkojn, aŭtomobilojn aŭ bestojn ; nek tiu, kiu liverportas betonon, ĉarpentaĵon, moveblajn domojn, levmaŝinon aŭ ŝipon.

Inter ili, tamen estas tiuj, kiel mi, kiuj preferas reveni hejmen ĉiuvespere ; tiuj, kiuj stirante po miloj da kilometroj semajne revenas hejmen nur unufoje semajne aŭ eĉ monate.

Do jes, tiu profesio, ege miskonata, estas pli ol simpla laboro, ĉar ĝi fakte kaŝas milon da profesioj. Eble tial oni ĝin satas.

Tial, venontfoje kiam vi vidus kamionon, demandu vin kian profesion vere faras la ŝoforo. Lasu foriri, kun li, vian imagpovon. Dume, atendente preterpason de via imagpovo en la stirejo de mia kuploŝelakamiono, mi deziras al vi bonan tagon kaj bonan vojaĝon.

B. Navez

G. (R)iffen

Un paysage, une route, des véhicules et, parmi eux, il y en a un plus gros. Seize mètres cinquante de long, dix-huit roues, quarante-quatre tonnes chargé, près de cinq cents chevaux et, derrière le volant, c'est peut-être moi, ou un de mes collègues.

Depuis dix-huit ans maintenant je conduis ces « monstres » de la route car je suis, vous l'avez compris, chauffeur routier. Une profession que tout le monde côtoie, qui inquiète parfois les conducteurs de véhicules plus petits, mais qu'en réalité, peu de gens connaissent.

Cela dit, une personne conduisant un camion est appelé « routier », mais est-ce vraiment là son métier ?

En effet, selon ce que l'on transporte, les lieux où l'on conduit, les distances ou les types de routes, les différences sont telles que « chauffeur routier » est, à lui seul, un métier qui en cache mille. Mais comment ça, un métier qui en cache mille ?...

Eh bien oui, conducteur routier ne se limite pas à conduire des camions qui, par ailleurs, sont parfois si différents que cela demande une petite formation pour passer de l'un à l'autre. Un camion de livraison ne se conduit pas comme un camion-remorque, un semi-remorque ou un convoi exceptionnel. De même, on ne va pas conduire de la même manière si l'on est sur de jolies routes goudronnées, sur des petites routes de montagne ou sur des chemins de terre. Les différences se font aussi en rapport avec ce que l'on transporte, car la conduite peut être très différente et plus technique. Donc, le chargement, le déchargement, l'arrimage de ce que l'on trans-

porte sont aussi de la responsabilité du chauffeur. Il va donc sans dire que le chauffeur-livreur qui vous apporte un colis chez vous n'est évidemment pas celui que vous avez croisé sur la route avec une citerne de lait, de gaz ou d'acide ; ni celui qui transportait des troncs d'arbres, des voitures ou des animaux ; pas plus que celui qui livrait du béton, des pièces de charpente, des mobil-homes, une grue ou un bateau.

Et parmi eux il y a ceux qui, comme moi, préfèrent rentrer tous les soirs à la maison et ceux qui, roulant des milliers de kilomètres par semaine, ne rentrent chez eux qu'une fois par semaine voire qu'une fois par mois.

Alors oui, ce métier très mal connu est bien plus qu'un métier, car il en cache mille. C'est peut-être pour cela qu'on l'aime. Ainsi, la prochaine fois que vous verrez un camion, demandez-vous quel métier fait, en réalité, le chauffeur. Laissez partir avec lui votre imagination. En attendant de croiser votre imagination dans la cabine de mon semi-remorque, je vous souhaite une bonne journée et un bon voyage.

Stefan' (el Francio)